

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การประกันสังคม : วิเคราะห์เปรียบเทียบการเป็นผู้ประกันตน
แบบบังคับตามมาตรา 33 กับการสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน
แบบอิสระตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. 2533

ชื่อผู้เขียน : ว่าที่ร้อยโทจรัม บุญทัน

ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต

ปีการศึกษา : 2541

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ ศรีธรรมรักษ์ ประธานกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ หังสพฤกษ์

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเป็นมา ความหมาย หลักเกณฑ์
เกี่ยวกับสิทธิการจ่ายเงินสมทบ ประโยชน์ทดแทน ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้น
ของการเป็นผู้สมัครเป็นผู้ประกันตนแบบบังคับ ตามมาตรา 33 โดยวิเคราะห์เปรียบเทีย
กับการสมัครเป็นผู้ประกันตนแบบอิสระ ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติประกัน
สังคม พ.ศ. 2533 พร้อมกับศึกษาเปรียบเทียบหลักเกณฑ์ของกฎหมายต่างประเทศ
โดยเฉพาะประเทศสวีเดนและประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อจะหาแนวทางในการปรับปรุง
แก้ไขข้อบกพร่อง ผลกระทบของกฎหมายประกันสังคม

ผลจากการศึกษาพบว่า แม้ประเภทของผู้ประกันตนจะได้แบ่งแยกประเภท
เทียบได้กับของต่างประเทศคือทั้งประเภทของผู้ประกันตนแบบบังคับ และผู้ประกันตน
แบบอิสระ แต่ยังพบว่าสิทธิของผู้ประกันตนแบบบังคับมีขอบเขตการคุ้มครองมากกว่า
อีกทั้งอัตราการจ่ายเงินสมทบนั้น ผู้ประกันตนแบบบังคับมีขอบเขตการคุ้มครองมากกว่า
จากค่าจ้างและรัฐจะออกช่วยสนับสนุน สำหรับผู้ประกันตนแบบอิสระจะมีการจ่ายเงิน
สมทบเข้าเป็นจำนวนเงินที่แน่นอนตายตัว ส่วนกรณีประโยชน์ทดแทน ของผู้ประกันตน
แบบบังคับจะมี 7 ประเภท คือ ประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ กรณีตาย กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และกรณีว่างงาน ส่วนกรณีผู้ประกันตนแบบอิสระ จะได้รับประโยชน์ทดแทน มี 3 กรณี คือ ประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพและกรณีตาย ดังนั้น การที่จะเปรียบเทียบระหว่างผู้ประกันตนทั้งสองประเภท จึงสามารถเปรียบเทียบได้เฉพาะประโยชน์ทดแทน กรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพและกรณีตายเท่านั้น ผลจากการเปรียบเทียบดังกล่าวยังพบว่าสิทธิที่จะได้รับค่าบริการจากประโยชน์ทดแทนดังกล่าว ยังมีข้อแตกต่างกัน โดยผู้ประกันตนแบบบังคับจะได้รับค่าบริการมากกว่าผู้ประกันตนแบบอิสระ จึงเห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไข โดยขยายขอบเขตของผู้ประกันตนแบบอิสระออกไปให้มีขอบเขตที่ใกล้เคียงกัน ส่วนการจ่ายเงินสมทบนั้นสมควรที่จะมีการปรับปรุงให้มีการจ่ายเงินสมทบที่ใกล้เคียงกันเพื่อให้ได้รับสิทธิได้รับค่าบริการที่ไม่แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงรายจ่ายที่จะต้องจ่ายไป และรายได้ของผู้ประกันตนแบบอิสระมาเป็นฐานในการคำนวณ เช่น กรณีคลอดบุตรว่าควรที่จะให้เกิดสิทธิได้ทันที ไม่ควรที่จะจำกัดสิทธิโดยระยะเวลาของการเป็นผู้ประกันตน ส่วนประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพนั้นควรจะให้ได้รับสิทธิเท่าเทียมกัน ซึ่งกรณีดังกล่าวจะเป็นแนวทางที่จะให้มีการอุดช่องว่างและแก้ไขข้อบกพร่องของการประกันสังคมของไทยได้ สำหรับประโยชน์ทดแทนกรณีตาย ผู้วิจัยเห็นว่ายังไม่แตกต่างกันมากนัก ก็ควรยังคงไว้ตามกฎหมายต่อไป